

Sevim Ak

Resimleyen: Behiç Ak

ÇİLEKLI DONDURMA

46
-basım

Sevim Ak ÇİLEKLİ DONDURMA

Resimleyen: Behiç Ak

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Düzeltili: Nurten Sönmezcan
İç Tasarım: Gözde Bitir Tufan
Tasarım Uygulama: Güldal Yurtoğlu

1. Basım: 2009

46. Basım: 5000 adet, Aralık 2023

ISBN 978-975-07-1086-5

© Can Sanat Yayınları A.Ş., 2009

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak
kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni
olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.

Yayıncı Sertifika No: 43514

Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sarıyer, İstanbul

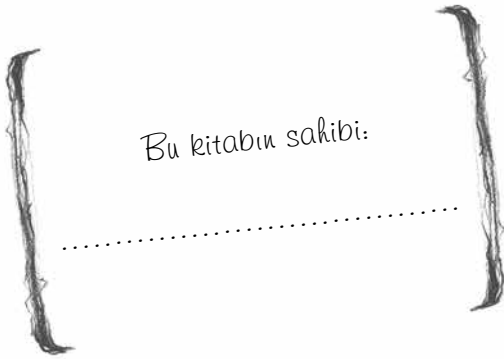
Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık Yayıncılık San. ve Dış Tic. Ltd. Şti.
Sertifika No: 45099; Adres: Maltepe Mah. Davutpaşa Çifttehavuzlar Sk.
No:16 Acar San. Sit. Zeytinburnu, İstanbul

CAN
ÇOCUK

Bu kitabın sahibi:

Sevim Ak

Samsun'da doğan Sevim Ak, 1976'da Yıldız Teknik Üniversitesi Kimya Mühendisliği'nden mezun oldu. Biyokimya uzmanlık eğitiminin ardından yirmi beş yıl Heybeliada Sanatoryumu'nda ve özel kliniklerde çalıştı. 'Oyun oynamaya' benzettiği yazma tutkusu öğrencilik yıllarına uzanan Sevim Ak'ın ilk öyküsü 1985'te, Cumhuriyet gazetesinin pazar ekinde yayımlandı. İlk çocuk kitabı *Uçurtmam Bulut Şimdi* (1987), yayımlandığı yıl Akademi Kitabevi Çocuk Edebiyatı Öykü Ödülü'nü kazandı. *Düşlere Sobe* adlı çocuk oyunu İstanbul Şehir Tiyatroları'nda, *Horoz Adam* ve *Korsan* adlı kitabından aynı adla uyarlanan oyun da Ankara Devlet Tiyatroları'nda sahnelendi. *Horoz Adam* ve *Korsan*, aynı zamanda Uluslararası Çocuk ve Gençlik Kitapları Kurulu'nun (IBBY) "Engelli Çocuk ve Gençlere Dair Göze Çarpan Kitaplar" kataloğuna seçildi. 2000-2007 arasında, İLKİYAR Vakfı'nın Gezici Projeleri kapsamında, ODTÜ'nün desteğiyle 160 yatılı bölge okulu ve 30 köy okulunda gerçekleştirdiği öykü okuma ve yazma etkinliklerindeki anı ve izlenimlerini, *Güneşin Çocukları* adlı kitapta topladı. Bu etkinliklerin sonuçları Fransa'da *Lignes D'Ecrites*'ün çeşitli sayılarında da yayımlandı. Çocuklar için otuzdan fazla kitap kaleme aldı. Bazı kitapları Almanca, Arapça, Korece ve Felemenkçe'ye çevrildi. *Kırk Şemsiye* adlı resimli öykü kitabı, Çocuk ve Gençlik Yayınları Derneği (ÇGYD) tarafından 2006 yılının En İyi Resimli Kitabı seçildi. 2009'da Astrid Lindgren Anma Ödülü, 2012'deyse Hans Christian Andersen Ödülü gibi çocuk edebiyatının Nobel'i kabul edilen, iki prestijli ödüle aday gösterildi. Televizyon çocuk programları için senaryolar, *Leylak Kardeş* adlı animasyon dizisi için öyküler yazdı. Edebiyatta 35. yılını kutladığı 2023'te, Troya Folklor Araştırmaları Derneği'nin düzenlediği Troya Kültür Sanat Ödülleri kapsamında Oğuz Tansel Çocuk Edebiyatı Ödülü'nün sahibi oldu. Çocukların sorunları üzerine düşünürken kendini hep yeni bir kitabın içinde bulan Sevim Ak, İstanbul'da yaşıyor. Şehrin özellikle çok sevdiği sokaklarında ve adalarında, kedilerin ve martıların eşliğinde bambaşka hayatları ve hayalleri öyküleştiren.

Yazarın yayınevimizden çıkan diğer kitapları:

AZ BUÇUK TEO
BABAMIN GÖZLERİ KEDİ GÖZLERİ
DALGALAR DEDİKODUYU SEVER
DOMATES SAÇLI KIZ
DÖRTGÖZ
ESKİLER ALIRIM
GAZETE FISILTILARI
GEMİCİ DEDEM
GÖKTE BİRİ VAR
GÖZLERİNDE GÜNEŞ VAR
HOROZ ADAM VE KORSAN
KARŞI PENCERE
KIRIK ŞEMSİYE
KUŞLU KÖY
KÜÇÜK SIRLAR
LODOS YOLCULARI
MAHALLE SİNEMASI
MELO
PEMBE KUŞA NE OLDU
PENGUENLER FLÜT ÇALAMAZ
PUF, PUFPUF, CUF, CUFCUF VE CİNO
PULDAN TAŞTAN LAHANADAN
SAÇLARINDA SORU İŞARETLERİ
SAKIZ KIZIN GÜNLERİ
SEN, BEN, ELMA AĞACI
SICAK ÇİKOLATALI YOLCULUKLAR
SİRK KIZI
ŞARKINI DENİZLERE SÖYLE
TOTO VE ŞEMSİYESİ
TOTO'NUN SINIFI
UÇURTAMAM BULUT ŞİMDİ
VANİLYA KOKULU MEKTUPLAR

ÇİLEKLİ DONDURMA

İçindekiler

- Çilekli Dondurma, 9
Yağmurlu Bir Gün, 49
Alçakgönüllü Lokanta, 86

Çilekli Dondurma

Kentin en iyi kumaş mağazalarından biri Patiska Kumaş Mağazası'dır. Bilmeden önünden geçseniz bu gösterişsiz dükkân ilginizi çekmez. Pamuklu, yünlü, ipekli, saten kumaşların en güzellerinin orada olduğunu meraklısı bilir. Kumaşlarını kılı kırk yararak seçen mağaza sahibi Fırat Bey,

"Sabah dükkânın kilidini açıp içeri girdim mi, kalabalık karşılar beni," der.

Kumaş topları ailedendir sanki.

"Tükenen kumaş topunun ardından içim burulur. Hemen yenisini koyarım yerine."

Topları raftan indirmeye üşenmez. Dallı güllü, düz, balıksırtı, pötikare kumaşları okşamaya kıyamaz.

"Bir kumaşın huyu ötekine benzemez. Şu, balıksırtı alçak sesle konuşur, sakın ve ağırbaşlıdır. Şanı-

na yavaş satılmak yaraşır. Ya pötikareye ne demeli? Uzaktan somurtkan gözüdür. Yanına yanaşınca ne cana yakın olduğunu anlarsın. Pötikareyi seven, bir ömür boyu vazgeçemez. Ah, işte, kaşmir! Ne sıcak, ne yumuşak, ne sokulgandır! Sırdaş gibidir. Herkesin gardırobunda bir kaşmir giysi bulunmalıdır, derim. Ruh sağlığı için her eve gereklidir.”

Fırat Bey’in kızı Gülüş bu dükkânda büyüdü. Kumaş toplarının arasında uyudu, tezgâhın arkasında yemeğini yedi, parça kumaşlardan oyuncaklar yaptı.

O şimdi tam sekiz yaşında.

Gülüş yaş konusu açıldı mı, cadı kesilir. Biraz sıkıştırılırsa hemen dedeyi hakem seçer.

Dede,

“Kişi hissettiği yaştadır,” dedi mi, Gülüş beşlik simit gibi sırtır.

“Ben dokuz yaşında olduğumu hissediyorum.”

Gülüş evin tek kızı. Evde annesi ve babasıyla yaşıyordu. Kısa bir süreden beri dedesi de onlarla beraber kalıyor.

Gülüş babasını boş bulduğunda rastgele bir kumaş topunu gözüne kestirir,

“Bana ondan söz et,” der.

Babanın ağzından bal akar anlattıkça.

“Kokla bak! Dağ çileği kokuyor. Tazelik verir giyene.”

Kumaşı her kesişinde birkaç tümce kumaştan söz

eder. Karşısındakinde ufak bir ilgi görmesin hemen döker içini. Müşterinin bakışlarında sevgi varsa, kumaşının iyi yere gittiğine inanır.

Gülüş, babasının elinde makas görünce peşine düşer. Kumaşı keserken ne diyeceğini merak eder.

“Hayırlı olsun” mu diyecektir? “İyi günlerde giysin” mi?

“Gelinlik kumaşını da kesmek kısmet olsun!”

“Güle oynaya büyüsün!”

“Mutlu günlerde giyin!”

Gülüş’ün teyzesi dükkânda eniştesine yardım eder. Çarşaf, nevresim, yatak takımı diker, ilik açar, elbise tadilatı yapar, pantolon boyu alır, basit etekler diker.

Teyzenin dikiş makinesi dükkânın alt katındadır. Alt katta parça kumaşlar satılır.

Gülüş dükkâna gelince hemen aşağı iner. Kumaş artıklarını astarlıklarla, dantellerle süsleyip küçük elbiseler diker. Kimin için mi? Oyuncak bebekleri için, sokaktaki köpek yavruları için...

Gülüş’ün halası da yolu düştükçe uğrar dükkâna. Çantasında daraltılacak bir pantolon, düğmeleri sağlamlaştırılacak bir elbise ya da fisto dikilecek bir yatak çarşafı olur. Gülüş halasına, hala da Gülüş’e çok düşkündür. Eee... Ne de olsa adını halası koydu.

Annesi, babası, teyzesi, komşular o doğmadan upuzun bir ad listesi yapmışlardı. Kimler yoktu ki bu listede? İlk kadın pilotun adından tutun da, balkondaki çiçeklerin adlarına, artık yaşamayan aile büyüklerine, ünlü bilim adamlarının adlarına kadar uzanan kaba-rık bir listeydi bu.

Halanın aklında belli bir ad yoktu.

O başından beri,

“Bir doğsun da görelim bakalım,” demişti. “Cin gibi mi olacak, sünepe mi? Sünepe birine Acar adı ne kadar yakışır?”

Gülüş ağzı kulaklarında doğmuş. Doğumu gerçekleştiriren doktor da şaşmış buna.

“Bütün çocuklar ağlayarak doğar. Böylesini ilk gördüm,” demiş.

Hala hemen atılmış.

“Gülüş olsun adı,” demiş.

O gün bugündür kızın adı Gülüş.

Gülüş’ün annesi kuaför. Evlerinin karşı sokağında dükkânı: Kahkaha Kuaför Salonu.

Babasına bakılırsa annesi bu dükkânı yalnızca eğlenmek için açmış.

“Saçıyla başıyla en çok kim uğraşır? Neşesi, hali vakti yerinde olan tabii. Morali bozuk olan bile, karamsarlığını atmak için gider kuaföre. Akşama kadar kahkahalarla çınıyor dükkân.”

Anne, babanın bu sözlerine burun kıvrır.

“Ne olacaktı yani? Her gün yeterince can sıkıcı olay olmuyor mu? Sıkıntı bana yaramıyor. Bedenim çilek gibi kabarıyor. Dükkâna gidince dertleri kapının dışında bırakıyorum. Müşteriye de aynı şeyi söylüyorum. Eğlenceli, güldüren bir şey anlatacaksan konuş, yoksa ağzını açmadan otur, müzik dinle.”

Annenin dükkânında radyo sabah açılır, akşama kadar da kapanmaz. Bangır bangır müzik sesi yayılır sokağa.

Gülüş her gün birkaç kere uğrar kuaför salonuna. En çok moda dergilerini karıştırmayı sever. Büyüyünce bakımlı bir genç kız olacak, saçına her gün başka bir şekil verecektir. Şimdiden dergilerden model seçer. Çok beğendiği bir modeli annesine çaktırmadan keser, anı defterinin arasında saklar.

Anne yeni saç kesimlerini müşterilerine uygulamaya bayılır. Babası onun bu huyunu dalgaya alır.

“Hanım, saç modellerini biraz değiştirsen. Mahalledeki bütün kadınlar civcive benziyor.”

Gülüş annesinin elinde makas görmesin kaçacak delik arar. O saçlarının salkım saçak olmasından hoşnuttur.

Gülüş'ün saçları dalgalı. Arkası uzun, önleri biraz daha kısa. Gülüş saçlarına annesinin dokunmasını istemez. O saçını babasına kestirir. Anne ne kadar saç düşmanıysa baba da o kadar saç dostudur.

“Kız çocuk dediğin uzun saçlı olmalı,” der. “Yoksa oğlan çocuktan ne farkı kalır!”

Gülüş'ün halası müzede çalışır. İnce yapılı, kestaneye saçlı, gözlüklüdür. Sağ yanağındaki çukur, gülerken derinleşir. Yerlere kadar uzun etekler giymekten hoşlanır.

Gülüş halasıyla parka gittiklerinde saklambaç oynamaya bayılır. Eteğinin altına bir gizlendi mi kimse bulamaz onu.

Gülüş, halasıyla müzeye gitmeye de can atar. Müze “masal kutusu”dur gözünde. Her heykelin, kap kacağın, tarım aletinin çok eskilere dayanan, merak uyandıran bir masalı vardır. Gülüş peş peşe öykülerini dinlerken uykuya yenilir. Hemen oracıktaki sedire uzanır, düşsel bir yolculuğa çıkarır. Düşlerle arası iyidir. Baş sıkıştı mı atlar düşlerin kucağına. Rahatlar, eski neşesine kavuşur hemen.

Müzenin oyuncak bölümünü gezmeye doyamaz. Çocuksu, çiçek desenleriyle süslü pembe el arabasını bakışlarıyla okşar. Tahtaları kim kesmiş, kim boyamıştır acaba? Hangi çocuk, bebeğini gezdirmiştir?

Küçükken, tahta tekerleğin üstüne binmiş sirk cambazını nasıl da bana verin diye tutturmuştu! Ağlamış, zırlamış, tepinmişti. Halası arka odada kartondan benzerini yapıp getirene kadar da susmamıştı.

Şimdi ise en büyük tutkusu tahta parçalarını, kartonları kesip boyamak, kendi oyuncaklarını yapmak. Müzedeki oyuncaqlara benziyor denmesinden ise delicesine zevk alır.

Müzenin bekçisi, çaycısı, sekreteri, güvenlik görevlileri başka yerlerde çalışanlara benzemez. Sekreter, bir şey bilmiyormuş gibi gözüktür. Oysa gözlüklerinin arkasında tam bir dedektif titizliğiyle çalışır. Her eserin tarihini, öyküsünü bilir.

Bekçi, tarihçilerin sözlerine kulak asmaz. O, ipuçlarını kendine göre yorumlar.

Ağzından sık sık,

“Bana kalırsa bu mutfak aletini Mikenlerin yapması olanaksız,” gibi bir söz dökülür.

Gülüş müzedeki eserlerin binlerce yıl öncesinde yapılmış olduklarına inanamaz.

“Ölümsüzlük diye bir şey yok, derler. Ama bunlar ‘ölümsüz’ der,” ve halasından kocaman bir öpücük alır.

Halanın şaştığı şeyler az buz değildir.

“Bu bir mucize!” sözü dilinde sakız olmuştur.

Gülüş, halanın bu bağırsındaki müziği çok eğlenmeli bulur. Halasına “mucize” sözünü ettirmek için

kendini mucizeler yaratmaya adanmıştır. Aslında halanın mucize dediği şeyler, hiç de olağanüstü şeyler değildir.

Gülüş en olanaksız gözükten şeyleri bile olağan karşılar. Hayvanların dillerini rahatlıkla anlayabilir. Köpeklerin ne düşündüğünü sezer. Bir köpeği karşısına almasın, uzun uzadıya sohbet etmeden bırakmaz. Hala için bütün bunlar anlaşılmazdır ve bir mucize olarak değerlendirilir.

Gülüş, halanın yüzündeki şaşkınlık ifadesine hayrandır. Bu yüzden onu şaşırtmayı iş edinmiştir.

Geçenlerde halasının doğum günüydü. Gülüş ona bir mucize hediye etmeye karar verdi. Kapı kapı doluştu ve hepsine birer not iliştiirdi.

“Yaşlı ve hasta bir hanımı doğum gününde sevindirmek istersiniz, değil mi? O halde, hep birlikte saat 17’de çocuk parkında ona ‘İyi ki Doğdu Aylin’ şarkısını armağan edelim!”

Kadınların ne kadar yardımsever olduğunu biliyordu. İş saatlerinde evlerde en çok kadınların bulunduğunu da.

Saat beşe doğru halasını güç bela parka gitmek için kandırabilirdi.

Parkta bir bankın etrafında kalabalık bir grup toplanmıştı bile. O bankta yaşlı bir kadın uyukluyordu.

“Ne şans!”

Gülüş, halasını kolundan çeke çeke kalabalığın biriktiği bankın yanına götürdü.

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

YAŞ

8

9

10

+

Sevim Ak

Resimleyen: Behiç Ak

ÇİLEKLI DONDURMA

Çilekli dondurma tadında öyküler...

Gülüş, şeker mi şeker bir kızdır. Evin tek kızı olmasına karşın, yalnız kalmaya hiç niyeti yoktur. Müzede çalışan halasıyla, annelerini kaybetmiş, yüreği yaralı yavru köpeklerle, odasında aniden canlanan heykelcikle, sıkıcı emeklilik günlerini renklendirmek isteyen Bay Fonti'yle ve Tonton dedesiyle kurduğu dostluk, onu birbirinden keyifli serüvenlere sürükler...
Çilekli Dondurma'daki güzel öykülerin tadı, damağınızda kalacak...

ISBN 978-975-07-1086-5

9 789750 710865